

henblik på fuldbyrdelse af en eventuel fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

Stk. 2. Udlevering af en person, der er dansk statsborger eller har fast bopæl her i landet, til straffuldbyrdelse kan afslås, hvis straffen i stedet fuldbyrdes her i landet.

§ 10 c. Udlevering kan ikke finde sted, hvis den pågældende på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15.

§ 10 d. Udlevering kan ikke finde sted, når den, der søges udleveret, her i landet eller i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den medlemsstat, der har anmodet om udlevering, er dømt eller frifundet for den samme strafbare handling. Tilsvarende gælder, hvis den, der søges udleveret, her i landet er benådet for handlingen. Udlevering kan endvidere afslås, hvis den, der søges udleveret, er dømt eller frifundet for handlingen i en stat uden for Den Europæiske Union. Uanset at den pågældende er dømt for den samme strafbare handling i en anden stat end den, der har anmodet om udlevering, kan udlevering dog kun afslås efter bestemmelserne i 1. og 3. pkt., hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i denne stat.

Stk. 2. Er tiltale mod den pågældende frafaldet her i landet, kan udlevering kun finde sted, hvis retsplejelovens betingelser for omgørelse af beslutningen om tiltale frafald er opfyldt. Udlevering kan endvidere afslås, hvis påtale er opgivet og betingelserne for at omgøre beslutningen om påtaleopgivelse ikke er opfyldt.

Stk. 3. Udlevering til strafforfølgning kan afslås, hvis der her i landet er indledt retsforfølgning mod den pågældende for den handling, for hvilken der søges udlevering, og retsforfølgning på grund af handlingens karakter, den pågældendes tilknytning til Danmark og omstændighederne i øvrigt findes at skulle gennemføres her i landet.

§ 10 e. Udlevering for en strafbar handling, der er omfattet af dansk straffemyndighed, kan afslås, hvis strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling vil være forældet efter dansk ret.

§ 10 f. Udlevering kan ikke finde sted, hvis den pågældende handling helt eller delvis er

foretaget her i landet og handlingen ikke er strafbar efter dansk ret.

Stk. 2. Udlevering kan afslås, hvis den pågældende handling er foretaget uden for territoriet for den medlemsstat, der har anmodet om udlevering, og en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed.

§ 10 g. Udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom, hvorved den pågældende er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan kun finde sted, hvis indkaldelsen til domsforhandlingen har været forkyndt for den pågældende personlig eller den pågældende på anden måde har fået underretning om tid og sted for domsforhandlingen.

Stk. 2. Udlevering kan dog ske uanset betingelserne i stk. 1, hvis den, der er dømt uden at have været til stede under domsforhandlingen i den pågældende medlemsstat, kan kræve sagen genoptaget og under den fornyede domsforhandling har adgang til at være til stede.

§ 10 h. Udlevering må ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod hans liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.

Stk. 2. Udlevering må endvidere ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

§ 10 i. Hvis det i særlige tilfælde, navnlig under hensyn til den pågældendes alder, helbreds-tilstand eller andre personlige forhold, må antages, at udlevering ville være uforenelig med humane hensyn, skal udlevering udsættes, indtil de særlige forhold, der forhindrer udlevering, ikke længere er til stede.

§ 10 j. Bestemmelsen i § 10 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den udleverede kan dog uden justitsministerens tilladelse drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis strafforfølgningen eller straffuldbyrdelsen ikke indebærer, at den udleverede skal frihedsberøves. Den udle-